Rok I. Toruń, dnia 30 lipca 1925 r. Nr. 9.

SPORTOWIEC POMORSKI

Dodatek tygodniowy „Słowa Pomorskiego"
Organ oficjalny Sekcji Tennisowej T. K. S.

KOMUNIKATY

KOMUNIKAT NR. 18 OKRĘG. KOLEG. SĘDZIÓW T. Z. O. P. N. z dn. 28. 7. 25.

1) Ponieważ w myśl § 26 Regulaminu O. K. S. sędzia nie może być równocześnie graczem czynnym bez zezwolenia P. K. S., przeto — sędziowie — którzy chcą nadal być graczami czynnymi — nadeślą odpowiednio umotywowane prośby i to w terminie do 10. 8. 1925

2) Przypomina się sędziom, aby w terminie do 30 bm. nadesłali do Sekretarjatu O. K. S. swe fotografje.

(—) Czuczewicz, sekr. (—) Por. Brzeziński, Przewodn.

TENNIS.

Tennis używany jest ciągle jeszcze w szerokich kołach społeczeństwa polskiego jako gra nosząca charakter rozrywki towarzyskiej, dość kosztownej i dostępnej wyłącznie dla warstw, które zwykliśmy nazywać życiowo uprzywilejowanemi.

Takie pojęcie o tennisie właściwe było społeczeństwom europejskim przed paroma dziesiątkami lat. Dziś opinja ta na zachodzie uległa poważnej zmianie. Tennis wszedł do kategorji dyscyplin sportowych, a co więcej — uważany jest za jeden ze sportów rozwijających człowieka najwszechstronniej, mający poważne argumenty za sobą natury estetycznej, wreszcie pozwala uprawiać go ludziom obojga płci w szerokich granicach wieku. Zuzanna Lenglen zdobyła mistrzostwo świata, mając lat 15, Lowe, człowiek w wieku lat około 50, reprezentował w rb. Anglję w turnieju o Davis-cup.

Zagranicą — myślę tu o Ameryce i Zachodzie Europy — tennis uważany jest nie tylko za sport, lecz co więcej, za sport demokratyczny.

Czynniki, decydujące o kierunku rozwoju sportów, postanowiły popularyzować sport tennisowy, posiadający ich zdaniem pierwszorzędne wartości sportowe i wychowawcze. W tym celu propaganda idzie z góry w 3-ch kierunkach: 1) organizowania jak największej liczby klubów tennisowych w stolicach i na prowincji, 2) budowanie court'ów klubowych i do wynajmowania dla niestowarzyszonych, 3) organizowanie turniejów o mistrzostwa dla niestowarzyszonych.

Anglja i Ameryka przodują w sporcie tennisowym pod wszystkiemi trzema względami.

Polska jest na jednym z ostatnich miejsc również pod owemi trzema względami.

W warunkach polskich trudno jest mówić o demokratyzacji sportu tennisowego wśród niestowarzyszonych. Należałoby jednak wszelkie wysiłki skierować ku propagandzie tennisu w istniejących klubach stosując niezbyt trudne warunki przyjęcia oraz odpowiednie możliwości praktyczne systematycznego treningu.

Sprawę przeprowadzenia klasyfikacji graczy w klubach oraz wprowadzenie pewnego koleżeńskiego obowiązku treningu — należałoby postawić na pierwszem miejscu. (Stadjon).

LUX EX OCCIDENTE.

Nie tak dawno byliśmy świadkami niecodziennej u nas uroczystości: Obchodu 5-ciolecia towarzystwa sportowego, otwarcia sezonu wioślarskiego i założenia kamienia węgielnego pod budowę pierwszej na Pomorzu przystani wioślarskiej — przystani Toruńskiego Klubu Wioślarskiego. Przebieg tej uroczystości znany jest czytelnikom „Słowa Pomorskiego", wiemy przeto, że wzniosłego aktu podniesienia bandery na znak rozpoczęcia sezonu dokonał najwyższy na Pomorzu przedstawiciel rządu. Fakt ten jest tyle znamienny, że zasługuje na specjalne podkreślenie, niemniej słowa, które padły tam z ust przedstawicieli rządu, wojskowości i miasta nasuwają mi szereg uwag, któremi pragnę podzielić się z czytelnikami.

Współczesne nam życie państwowe i społeczne poszczególnych narodów przyrównać można do wielkiej machiny, wprawianej w ruch przez cały szereg zgodnie ze sobą współpracujących motorów rozmaitych typów i systemów. Motorami temi są: nauki, sztuki piękne, czasopiśmiennictwo, handel, rolnictwo, przemysł, parlamentaryzm, administracja państwowa i komunalna.

Im wyższym jest stopień ucywilizowania danego narodu, tem więcej złożone i tem doskonalsze są mechanizmy motorów, poruszających machinę jego życia. Skala ucywilizowania narodu czy państwa wzrasta równolegle do skali wykazującej liczbę obywateli jego, oddających się naukom, sztukom, dziennikarstwu, skali, wykazującej stopień doskonałości urządzeń administracyjnych tego państwa, jego kultury rolnej, rozwoju przemysłu i handlu.

Trudno jest dziś wyobrazić sobie ustrój państwowy, pozbawiony parlamentaryzmu, administracji przemysłu, handlu, prasy. Toteż we wszystkich państwach współczesnych (mam tu na myśli oczywiście na modłę europejską zbudowane organizmy państwowe; zresztą państw o kulturze pierwotnej niewiele już pozostało na globie ziemskim) wszystkie te odłamy życia państwowego i społecznego stoją na mniej lub więcej wysokim stopniu rozwoju, będąc zarazem przedmiotem nieustannej opieki ze strony rządów i społeczeństw.
już nietylko miasta czy prowincie, lecz nawet pań-

Przed niewielu dziesiątkami lat liczba wyliczonych tu „motorów" powiększyła się o jeszcze jeden. Do liczby doniosłych zagadnień z dziedziny nauk sztuk pięknych, parlamentaryzmu, przemysłu, handlu przybyło jeszcze jedno i wprawdzie nie odrazu, stopniowo, lecz zajęło w ich szeregu poczesne miejsce, a jest niem zagadnienie wychowania fizycznego, pozostające równocześnie zagadnieniem najważniejszego wychowania tego czynnika — sportu. Na schyłku zeszłego stulecia stara, grzybiejąca Europa zrozumiała, że w zawrotnie szybkiem tempie postępująca cywilizacja z jej zdobyczami technicznemi, z amoralnością stwarzanych przez nią prądów, sprowadzających zepsucie obyczajów, sybarytyzm, gnuśność moralną i fizyczną — pcha ludzkość ku zwyrodnieniu i ostatecznej zagładzie. Na zachodzie Europy zrozumiano grozę poło-

żenia i, aby zapobiec katastrofie — wskrzeszono z popiołów zapomnienia starożytną maksymę Hellenów: „w zdrowem ciele — zdrowy duch", Maksymę, która w niczem nie tamując możności korzystania ze zdobyczy cywilizacji, zapobiega zarazem zgubnym skutkom pozostawania pod jej wpływami.

Od tego czasu sport, jako realny środek przeprowadzenia w życie zasady „zdrowe ciało — zdrowy duch", jako środek, zmierzający do moralnego i fizycznego odrodzenia ludzkości, nabrał w życiu narodów cywilizowanych pierwszorzędnego znaczenia, stał się jednym z „motorów" tego życia. Zagadnienia, związane ze sportem, są obecnie przedmiotem rozważań całych zastępów najtęższych umysłów narówni z zgadnieniami nauki, sztuk pięknych, przemysłu, handlu, bądź też politycznemi czy społecznemi. Stwarzane są organizacie, obejmujące stwa całe a stwarzające sobie za cel uprawianie sportu bądź też opiekę nad nim. Narówni z wewnętrzno-państwowemi czy międzynarodowemi związkami uczonych, literatów, przemysłowców itp. powstają takież związki sportowe z wykluczeniem, naturalnie, przymiotów zawodowstwa. Sport wkracza w dziedzinę zagadnień, związanych ze zdolnością wojenno-odporną danego państwa i staje się podwaliną, na której zdolność ta jest budowana. Sport coraz bardziej zakorzenia się w jaźń umysłowości narodów, tak iż zamiłowanie do niego staje się jaźni tej integralną częścią, aż wreszcie stopień tego zamiłowania do sportu oraz zainteresowania nim stał się miernikiem ucywilizowania danego narodu.

Nic wtedy dziwnego, że nie tylko organizacje społeczne i korporacje miejskie lecz i rządy państw sprawę rozwoju sportu w szczególną swą wzięły opiekę. Do budżetów państw wstawiane są znaczne sumy na propagandę sportu i na pomoc organizacjom sportowym, kosztem skarbu rządów i miast wznoszone są stadjony i boiska sportowe (miasto San-Francisko, w St. Zjedn. wybudowało stadjon na 250 tys. widzów), ćwiczenia sportowe wprowadzane są jako obowiązkowe do szkolnictwa i w wojsku, organizacjom sportowym czynione są ulgi kolejowe, podatkowe, celne.

To na Zachodzie.

A u nas?

Przez wiek cały pozbawieni własnej państwowości, w krwawych zmaganiach o jej wywalczenie, pozostaliśmy dużo wtyle za Europą pod każdym względem. Wyzwolenie przyniosło ze sobą chęć i niezłomną wolę wyrównania braków, nie z naszej winy powstałych. Konieczność utrwalenia z bronią w ręku odzyskanej niepodległości zahamowała w znacznym stopniu prace w tym kierunku, pomimo to jednak dużo już jest zrobione o tyle o ile pozwoliła nato akcja zaleczania ran, przez wojnę ojczyźnie naszej zadanych. Najmniej jednak czyni się dla sprawy, która powinna u nas stać się zagadnieniem szczególnej wagi państwowej ze względu na polityczne jak i strategiczne położenie Polski w stosunku do jej najbliższych sąsiadów.

Najmniej czyni się dla sprawy sportu, który, jak rzekłem wyżej, jest czynnikiem podniesienia zdolności obronnej narodu.

Wypływa to z niedostatecznego u nas dotąd, jak u sfer rządzących tak i wśród szerokich kół społeczeństwa zrozumienia celów i zadań sportu. Gdy u nas, jak na Zachodzie, zamiłowanie do sportu i zainteresowanie nim stanie się integralną częścią naszej jaźni umysłowej, gdy i u nas jak na Zachodzie budżet państwa przewidywać będzie pozycje na cele popierania sportu, gdy i u nas uroczystość sportowa stanie się świętem całej ludności a widowiska sportowe gromadzić będą nieprzeliczoną liczbę widzów, dopiero wówczas będziemy mogli powiedzieć, żeśmy Europę dogonili i spokojnie wówczas patrzeć będziemy mogli w przyszłość narodu, ufni w moc niepokonaną zdrowego ducha wojsk naszych.

Powiedzieć jednak trzeba, że w ostatnich czasach zaznaczył się pewien zwrot ku lepszemu. Coprawda dotąd piłki nożne podlegają cleniu i to dosyć wysokiemu narówni z wyrobami siodlarskiemi (sic!), magistrat miasta Warszawy nazywa zawody pięściarskie „widowiskiem cyrkowem", i stosowny do tego nakłada podatek, że ograniczę się do zanotowania choćby tylko tych dwóch faktów. Fakt jednak, że liczba widzów na zawodach sportowych acz wolno lecz stale wzrasta, że miasta udzielają poparcia organizacjom sportowym (magistrat toruński ofiarował wioślarzom 200 metr. sześcienn. drzewa na budowę przystani), że rząd przez usta swych przedstawicieli nadaje sportowi znaczenie nawet w życiu ekonomicznem kraju, co podkreślił w przemówieniu swem na niedzielnej uroczystości wioślarzy p. wice-wojewoda pomorski — zdaje się być zapowiedzią trwałej zmiany stosunku władz rządowych i komun. do spraw sportu; bo wszak i municypalność w osobie p. wice-prezydenta miasta przyrzekła, że „korporacje miejskie zawsze sprawę sportu poprą, ilekroć tego potrzeba zajdzie".

A potrzeba jest, raczej potrzeby i to niezmiernie wielkie.

Najwięcej zaś sam fakt obecności na tem święcie wioślarzy najwyższego na Pomorzu przedstawiciela rządu jest świadectwem, że dokonywa się u nas zwrot, który wszyscy winniśmy z radością powitać, jako dowód, że zaświtał nam promyk, „lux ex occidente", rozświetlający mroki nieufności do sportu i niezrozumienia jego roli w życiu narodu.

Niech te oświadczenia i te przyrzeczenia, które szłyszeliśmy podczas uroczystości na Kępie Bazarowej dodadzą nam otuchy, niech wzbudzą nadzieję, że w wysiłkach naszych w kierunku postawienia sportu polskiego na poziomie zachodnio-europejskim nie będziemy pozostawieni sami sobie, i że dzięki temu może smutne dla nas wyniki zeszłorocznej olimpjady nie powtórzą się za lat trzy w Amsterdamie. A. W.

LEKKO-ATLETYKA

LEKKOATLETYCZNE MISTRZOSTWA POLSKI W KRAKOWIE.

Jak nam donoszą Polski Związek Lekkoatletyczny powierzył krak. O. Z. L. A. zorganizowanie w dniu 14, 15 i 16 sierpnia na boisku T. S. Wisła w Krakowie lekkoatletycznych zawodów o mistrzostwo Polski. Program zawodów obejmuje następujące punkty: biegi płaskie 100, 200, 400, 800, 1500, 5000 10000 metrów, biegi przez płotki 110 i 400 mtr., biegi rozstawne 4×100 i 4×400 mtr., skoki wdal, wzwyż, o tyczce i trójskok, rzuty dyskiem, oszczepem, młotem i pchnięcie kulą, chód 2 klm. Wpisowe wynosi 1 zł. od zawodnika i konkurencji. Zgłoszenia nadsyłać należy do dnia 8 sierpnia do Sekretarjatu K. O. Z. L. A. (Dr. R. Krajewski, Kraków, Karmelicka 46. I. p.). Do zawodów dostępni są tylko zawodnicy zgłoszeni do P. Z. L. A.

OSBORN SKACZE WZWYŻ 207 CM.

Londyn, (C. S.)

Na ostatnich zawodach międzynarodowych amerykański mistrz olimpijski Harold Osborn pobił rekord światowy w skoku wzwyż, osiągając niebywałą wysokość 207 cm. Wynik ten jest lepszy od oficjalnego rekordu Beesona o 5.6 cm.

MISTRZOSTWA LEKKOATLETYCZNE ZAGRANICĄ.

Liege, (C. S.)

Pierwszy dzień zawodów o mistrzostwo Belgji przyniósł kilka niezłych rezultatów. 100 mtr.: Brochart 11 sek., 1500 mtr. Fourneau 4.06, 4+100 F. C. L. 43.8, 400 mtr. Coulson 51 sek., 110 mtr. z płotkami Dovel 16.5.

Helsingfors, (C. S.)

Finlandzkie mistrzostwo w 10-cio boju zdobył Yrjola, osiągając 7671 punktów, a więc tylko o 40 punktów mniej od rekordu Osborna. Mistrzostwa sztafetowe dały następujące wyniki: 4 × 100 Helsingin — Kisaveykot 43.2, 4 × 400 Kamraterna — Helsingfors 3.23.7, 4 × 1500 Pyrinto 16.52.

Haimstadt, (C. S.)

Mistrzostwo Szwecji w dziesięcioboju wygrał E. Nielson, osiągając 7.459.47 punktów, co stanowi nowy rekord szwedzki.

Haga, (C. S.)

Zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo Holandji przyniosły kilka dobrych wyników, jak: 100 mtr. Bross, 10.7; trójskok Peters 13.93; 1500 mtr. Zeegers 4.16.

Viborg, 27. 7. (C. S.)

Podczas międzynarodowych zawodów lekkoatletycznych Szwajcar Martin pobił rekord światowy w biegu na 660 y. (603.3 mtr.), osiągając czas 1:20.2 (dawny rekord należał do Amerykanina Bakera 1:20.4). Inne wyniki: 175 m. Paddock (USA) 19.4. 500 mtr. Paulen (Holand.) 1:04.7, skok wzwyż Wallstedt (Finl.) 188 cm.

Sztokholm, (C. S.)

Urządzony tutaj bieg maratoński 42,194 km. wygrał Duńczyk Sjosten w czasie 2.55.38, 4 przed Guttmanem 3.06.10, 3 i Grimmerem 3.06.29. Tego samego dnia rekordzista Wide wygrał bieg na 2 mile angielskie 3.218 km. w czasie 9.19.2.

Berno, (C. S.)

Znana z zawodów w Warszawie p. Vidlakowa pobiła rekord światowy w rzucie oszczepem, osiągając 32.56 m.

Praga, (C. S.)

W rzucie oszczepem oburącz p. Olmerowa pobiła rekord światowy osiągając 52.74 m. (30.48 — 22.26).

Londyn, (C. S.)

Drugi dzień lekkoatletycznych zawodów o mistrzostwo międzynarodowe Anglji przyniósł dalsze świetne rezultaty: 100 y. 1) Murchisson (U. S. A.) 9.9 s.; Theard (Haiti) 220 y. (201.2 m.) 1) Murchisson (U. S. A) 21.6; 440 y. (402.3 m.) 1) Stallard 50 sek. Pół mili (804.6 m.) 1) Griffith (Anglja) 1.57.1; 1 mila (1609.3 m.) 1) Macdonald (Anglja) 4.18; 120 y. z płotkami 1) Gaby (Anglja) 15.2, 2) Ryley (U. S. A.), 440 y. z płotkami 1) Ryley 57.7, 2 mile steeple 1) Wepster (Anglja) 11.01.4. Skok wzwyż: 1) Osborne (U. S. A.) 193 cm; 2) Lewdon (Francja) 190. — Skok o tyczce: Jones (U. S. A.) 3.50; skok wdal: 1) Richardson 730 cm. Rzut młotem: 1) Nokes (Anglja) 46.03.

MECZ LEKKOATLETYCZNY 5-CIU PAŃSTW.

Wiedeń, 27. 7. (C. S.)

W związku z podaną wiadomością, zamieszczamy poniżej szczegółowe wyniki: 800 mtr. 1) Peltzer (Niem.) 1:55.7, 2) Barsi (Węgry). Sztafeta szwedzka 1) Węgry 1:57.2 ,rek. świat.), 2) Niemcy 1:58.1, 3) Czechosłowacja. Kula 1) Ambrozy (Jugosł.) 13.74, 2) Bedo (Węgry) 13.61. Oszczep 1) Bassi (Węgry) 58.82, 2) Gyurko (Węgry) 54.67. 10 klm. 1) Bruhsnen (Austrja) 32:36.7. 2) Hochman (Czechosł.) 34:02.7. Skok wdal dla pań: Raschka 482 cm. Chód 3 klm. Wertat (Austrja) 13:55.9.

OLIMPJADA ROBOTNICZA WE FRANKFURCIE.

Frankfurt, n/M 27. 7. (C. S.)

Pierwsze dni „Robotniczej Olimpjady" przyniosły szereg dobrych wyników w podnoszeniu ciężarów: waga najlżejsza: Fischel (Austrja) rwanie jednorącz 55 kg. rzutem jednorącz 75 kg., oburącz rzutem 105 kg. Waga piórkowa: Remingon (Niemcy) w sumie 240 klm. Waga lekka: Wagner (Szwajcarja) w sumie 250 kg. Waga półśrednia: Fahrenbach (Niemcy) w sumie 285 kg. Waga półciężka: Böhnel rwanie jednorącz 82.5, rzutem jednorącz 95 kg. Rzutem oburącz 120 kg. zatem w sumie 297.5 kg. Waga ciężka Jankowski (Łotwa) w sumie 295 kg W zawodach piłkarskich rozegrano kilka spotkań. Czechosłowacja — Francja 4:2, Finlandja — Belgja 4:2, Niemcy — Szwajcarja 6:0. W piłce wodnej Austrja — Belgja 5:1, Niemcy— Francja 11:1. W lekkiej atletyce ogólny triumf Finlandji 3 klm. 1) Borg (Finl.) 8.47.2, 2) Jokela (Finl.) Dysk Lindgorg (Finl.) 41.55 m. 2) Laiho (Finl.) 40.57. Rzut kamieniem Cotivalo (Finl.) 8.83 3×1000 (Finl.) 8:14.4. 2) Niemcy 8:20, 3) Francja. W pływaniu zwyciężają głównie zawodnicy niemieccy. Ilość zawodników na „Olimpjadzie" imponująca. Przodują Niemcy którzy zgłosili 14.000 przedstawicieli (głównie na gimnastykę). W piłce nożnej bierze udział 46 drużyn. — Publiczności stale po kilkanaście tysięcy.

TENNIS

ZAWODOWE MISTRZOSTWO ŚWIATA W TENNISIE.

Deauville, (C. S.)

Turniej tennisowy o mistrzostwo świata dla zawodowców zostanie zakończony w najbliższych dniach. Ostatnie wyniki były następujące: Plaa-Reau 7:5, 6:1, 7:5; Najuch-Arnedo 6:2, 6:2, 6:1, Kozeluch-Burke 6:1, 5:6, 3:6, 7:5, 6:0. Według wszelkiego prawdopodobieństwa o zdobyciu mistrzostwa zadecyduje spotkanie Roman Najuch (Polska)—Karol Kozeluch (Czechosłowacja).

MECZ TENNISOWY NIEMCY — CZECHY.

Berlin, (C. S.)

Międzypaństwowy mecz tennisowy pomiędzy reprezentacjami Niemiec i Czechosłowacji zakończył się zdecydowanem zwycięstwem Niemców, w stosunku 6:1.

ROZGRYWKI TENNISOWE O PUHAR DAVISA.

Meksyk, (C. S.)

Turniej tennisowy o puhar Davisa (grupa amerykańska) pomiędzy Hiszpanją i Meksykiem wygrała Hiszpanja w stosunku 3:0, następnie reprezentacja Hiszpanji gra z Japonją w Baltimore. Prawdopodobnie do finału grupy amerykańskiej wejdzie Australja i zwycięzca meczu Hiszpanja — Japonja.

FINAŁ O PUHAR DAVISA W GRUPIE EUROPEJ.

Amsterdam, (C. S.)

W pierwszym dniu końcowej rozgrywki o pierwsze miejsce w grupie europejskiej na turnieju Francja — Holandja, prowadzą Francuzi w stos. 2:0. Lacoste pobił Timmera 7:5, 7:5, 6:2, a Borotra Kool'a 6:2, 6:4, 8:6.

Drugi dzień turnieju tennisowego o puhar Davis'a (finał grupy europejskiej), przyniósł trzecie zwycięstwo Francji, tym razem w grze podwójnej. Para francuska Brugnon-Lacoste pobiła Holendrów Diemerkool-Van Lennep w stosunku 6:1, 6:3, 6:8, 6:4. Francja zatem prowadzi przed Holandją 3:0, więc w ostatnich dwu meczach (gra pojedyńcza) zwycięstwa nie straci.

Amsterdam, (C. S.)

W finale grupy europejskiej Francja pokonała ostatecznie Holandję w stosunku 4:1.

BOKS

MECZ BOKSERSKI O MISTRZOSTWO FRANCJI.

Marsylja, (C. S.)

Romerio zwyciężył Pruniera w dziewiątej rundzie (przez poddanie) zdobywając tytuł mistrza Francji w wadze średniej.

SPORT BOKSERSKI W AMERYCE.

Nowy Jork, (C. S.)

Wielki międzynarodowy wieczór bokserski przyniósł następujące rezultaty meczów: Siki (Francja) pokonał Balbrana (USA) w trzeciej rundzie przez K. O. Rozenberg pobił Shea przez K. O. w czwartej rundzie. Iddie Martin (mistrz świata w wadze koguciej) zatriumfował z łatwością nad Gurtinen w ósmej rundzie (przez poddanie). Devos (Belgja) pokonał Rice po trzech rundach.

PIŁKA NOŻNA

ALEKSANDRÓW KUJAWSKI.

Tutejszy klub sportowy „Kujawianka" po dwucyfrowem zwycięstwie (12 : 0) nad drużyną warszawskich kolonij letnich, wyjechał do Bobrego, gdzie pobił zdecydowanie tamtejszą „Kujawiankę", uzyskując wynik 6:1 na swą korzyść.

BUDAPESZT — KRAKÓW 0:0.

Kraków, (C. S.)

W dniu 21 VII. rozegrano międzynarodowe spotkanie międzymiastowe Kraków — Budapeszt. Składy drużyn: Kraków: Szumiec, Gintel, Kaczor, Zastawniak, Chrościński, Seichter, Sperling, Cieszewski, Kałuża, Krumholz, Adamek. Budapeszt: Biri, Vogl II, Dudak, Fritz, Kleber, Pesovnik, Remay II, Opata, Takaes, Winkler, Jeny. Grą prowadzona była w bardzo żywem tempie, ze zmienną przewagą i obfitowała w szereg ciekawych momentów. Krakowska drużyna po pauzie grała lepiej i poważnie zagrażała przeciwnikowi. Doskonali: Adamek i Kaczor. W napadzie słabym był Krumholz, który zepsuł szereg pewnych pozycyj. Węgrzy grają po pauzie w dziesiątkę, gdyż Pesovnik został usunięty z boiska. Sędzia p. Cejnar z Pragi Czeskiej, spełnił swoje zadanie znakomicie. Publiczności 4.000.

RÓŻNE

ULGI KOLEJOWE DLA SPORTOWCÓW.

Jak nas informują ze Związku Polskich Związków Sportowych 33% ulgi kolejowe dla drużyn sportowych są wydawane obecnie nietylko przez Ministerstwo Kolei Żelaznych, lecz także w każdej Dyrekcji Kolejowej.

ZAWODY PŁYWACKIE W KRAKOWIE.

Kraków, 27. 7. (C. S.)

W dinu wczorajszym rozegraen zostały zawody pływackie o mistrzostwo Okręgu Krakowskiego. Wyniki były następujące: 4×50 dla pań „Jutrzenka" 2:18 (rekord Polski), 100 mtr. nawznak dla panów: Schönfeld 1:36.1, 200 mtr. na piersiach dla pań: Czaplicka 4:042. 100 mtr. dla panów styl dowolny Seńkowski 1:24.4 (rek. Okręgu Krakowskiego). 200 mtr. na piersiach dla panów Ritterman 3:32.2. 100 mtr. dla pań styl dowolny Schönfeldówna 1.52. Skoki z wieży Schönfeld 6.43 pkt. Skoki z tam polinach Seńkowski 5 pkt., ostatnie skoki junjorów Danziger (Bielsko) 6 pkt.

REGULAMIN OKRĘGOWEGO KOLEGJUM SĘDZIÓW TORUŃSKIEGO Z. O. P. N.

Nazwa — siedziba — cel.

§ 1. Nazwa: Okręgowe Kolegjum Sędziów Toruńskiego Związku Okręgowego Piłki Nożnej (w skróceniu O. K. S. Tor. Z. O. P. N.).

§ 2. Siedziba: Siedzibą O. K. S. jest siedziba odnośnego Z. O. P. N. O. K. S. dzielą się w razie potrzeby na Podkolegja, które mają swoją siedzibę w miejscu Kierownictwa Podokręgu.

§ 3. Celem O. K. S. jest prowadzenie wszelkich zawodów w piłkę nożną przez kwalifikowanych sędziów wyszkolenie nowych sił sędziowskich, oraz czuwanie, by członkowie powierzone im funkcje spełniali zgodnie z zasadami etyki i amatorstwa w sporcie.

Członkowie.

§ 4. O. K. S. posiada członków: a) tymczasowych, b) rzeczywistych, c) nadzwyczajnych, d) honorowych.

a) Sędzią tymczasowym może zostać osoba pełnoletnia, wolna od jakichkolwiek zarzutów natury moralnej, która zdała egzamin teoretyczny i praktyczny ze znajomości oficjalnych przepisów gry w piłkę nożną i została przyjęta do grona jednego z O. K. S. O dopuszczeniu kandydata do egzaminu decyduje bezapelacyjnie Zarząd O. K. S.

b) Sędzią rzeczywistym może zostać każdy sędzia tymczasowy po odbyciu praktyki jednorocznej, któremu O. K. S. tytuł ten przyzna. W razie, gdyby w tym okresie sędzia tymczasowy nie nabył odpowiedniej rutyny, może czas praktyki być przedłużony o dalsze ½ roku. Odnośna uchwała Zarządu O. K. S. zapada bezwzględną większością głosów obecnych członków. Legitymację sędziego rzeczywistego zatwierdza Zarząd P. K. S. do 3-ch tygodni od daty otrzymania wniosku o zatwierdzenie. Odnośne postępowanie reguluje § 7 lit. b) regulaminu P. K. S.

Sędzią rzeczywistym może zostać również członek zagranicznego Kolegjum, na warunkach przewidzianych w ustępie b) § 7 regulaminu P. K. S.

c) Sędzią nadzwyczajnym może zostać były sędzia rzeczywisty, który nie kieruje zawodami, jednak może oddawać inne usługi O. K. S.

d) Sędzią honorowym może zostać sędzia rzeczywisty lub nadzwyczajny, który położył specjalne zasługi dla O. K. S. i został mianowany przez aklamację na jego Walnem Zgromadzeniu na wniosek Zarządu O. K. S.

Sędziemu honorowemu i nadzwyczajnemu przysługują prawa wynikające z § 6 lit. a), oraz lit. c) niniejszego regulaminu.

§ 5. **Komisja egzaminacyjna** O. K. S., powołana do egzaminowania kandydatów na sędziów tymczasowych, składa się z delegata P. K. S. jako przewodniczącego, oraz dwóch członków i dwóch zastępców

czącego, oraz dwóch członków i dwóch zastępców

wybranych przez Walne Zgromadzenie O. K. S. jako egzaminatorów. Przewodniczący Komisji posiada tylko jeden głos i w żadnym razie nie może decydować gdy jest w mniejszości. Przy zgłoszeniu się do egzaminu należy złożyć taksę oznaczną corocznie przez Walne Zgromadzenie O. K. S. — Egzamin może być tylko jeden raz powtórzony. Komisja egzaminacyjna stawia pytania na zasadzie urzędowych prawideł gry P. Z. P. N.

Dokończenie nastąpi.

Drukiem i nakładem Drukarni Toruńskiej T. A
Za redakcję odpowiedzialny Marjan Sydow w Toruniu.